

การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3
The Use of Digital Technology in Academic Administration of
School Administrators Under Songkhla Primary Educational
Service Area Office 3

¹ธัชชภัค เสถียรยุกต์ Thanatchapak Sathian Yuk

²อริสรา บุญรัตน์ Arisra Boonrat

^{1,2}คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

^{1,2}Faculty of Education and Liberal Arts, Hatyai University

¹Corresponding author, e-mail: Thanatchapak.sat035@hu.ac.th

Received March 1, 2025; Revised April 7, 2025; Accepted: May 17, 2025

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาและ 2) เปรียบเทียบระดับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามตัวแปร อายุ ขนาดสถานศึกษา และประสบการณ์การทำงาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 127 คน โดยการแบ่งชั้นตามขนาดของสถานศึกษา การได้มาของกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา มีค่าความตรงเชิงเนื้อหาตั้งแต่ 0.67-1.00 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.97 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าเอฟ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการแอลเอสดี ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.31, S.D. = 0.18) และ

2) เปรียบเทียบระดับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามอายุ โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา และประสบการณ์การทำงานโดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

คำสำคัญ: การบริหารงานวิชาการ; เทคโนโลยีดิจิทัล; ผู้บริหารสถานศึกษา

Abstract

This research aimed to: 1) study the level of digital technology use in the academic administration of school administrators, 2) compare the level of digital technology use in the academic administration of school administrators classified by age, school size, and work experience under Songkhla Primary Educational Service Area Office 3. The sample group consisted of 127 school administrators under Songkhla Primary Educational Service Area Office 3 for the academic year 2024, stratified by school size. The sample was obtained using simple random sampling through a lottery method. The research instrument was a questionnaire on opinions regarding the use of digital technology in the academic administration of school administrators under Songkhla Primary Educational Service Area Office 3. Each question's index of Item-Objective Congruence was 0.67-1.00, and the reliability was .97. The statistics used for data analysis included percentage, mean, standard deviation, F-test using one-way analysis of variance, and pairwise comparison using the LSD method. The results revealed that: 1) The use of digital technology in the academic administration of school administrators under Songkhla Primary Educational Service Area Office 3 was at a high level overall and in each aspect ($\bar{X}$ = 4.31, SD = 0.18). 2) The results of comparing the use of digital technology in the academic administration of school administrators under Songkhla Primary Educational Service Area Office 3, classified by age, revealed that both overall and in each aspect, there were statistically significant differences at the .05 level. When classified by school size, it was found that there were statistically significant differences at the .001 level overall and in each aspect. Classified by work experience, it was found that overall and each aspect were statistically significant differences at the .001 level.

Keywords: Academic Administration; Digital Technology; School Administrator

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีดิจิทัลในปัจจุบันได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน ส่งผลกระทบต่อทุกภาคส่วนของสังคม ไม่เว้นแม้แต่ภาคการศึกษา โดยเฉพาะในเรื่องการบริหารจัดการด้านการศึกษาด้านเทคโนโลยีดิจิทัลได้เข้ามาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคุณภาพของกระบวนการเรียนรู้ ทำให้การเรียนการสอนมีความหลากหลายและยืดหยุ่นมากขึ้นทั้งยังช่วยให้การวางแผน และจัดการงานวิชาการของสถานศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดเก็บข้อมูลของนักเรียนและการติดตามความก้าวหน้าในการเรียนสามารถทำได้อย่างแม่นยำและรวดเร็ว นอกจากนี้ยังช่วยสนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถใช้เทคโนโลยีในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประเมินผลการเรียนรู้และปรับปรุงกระบวนการสอนได้อย่างต่อเนื่อง ทำให้สถานศึกษาสามารถตอบสนองต่อความคาดหวังของผู้ปกครองและชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้มีการระบุแนวทางที่ชัดเจนเกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการกระบวนการบริหารการศึกษาโดยเฉพาะในหมวด 9 มาตรา 63-69 ซึ่งได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษาในทุกกระดับ มาตรา 63 กำหนดให้หน่วยงานทางการศึกษาและสถานศึกษาต้องจัดให้มีการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการศึกษาในทุกระดับ เพื่อให้การบริหารจัดการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและโปร่งใส (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2553) ส่วนมาตรา 64-69 กล่าวถึง การสนับสนุนการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากร ตลอดจนการประเมินผลและติดตามผลการศึกษาต่างๆ ซึ่งเป็นนโยบายที่ผลักดันให้การนำเทคโนโลยีดิจิทัลกลายเป็นปัจจัยสำคัญในระบบการศึกษาไทย (สำนักงานศึกษาธิการภาค 9, 2565)

การบริหารงานวิชาการเป็นภารกิจที่สำคัญของการบริหารโรงเรียนตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้มุ่งให้กระจายอำนาจในการบริหารจัดการไปให้สถานศึกษาให้มากที่สุด ด้วยเจตนารมณ์ที่จะให้สถานศึกษาดำเนินการได้โดยอิสระคล่องตัวรวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนโรงเรียน และชุมชนในท้องถิ่นโดยอาศัยการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายซึ่งจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารจัดการ และสามารถพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ตลอดจนการวัดผลประเมินผลในการวัดปัจจัยเกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพนักเรียนโรงเรียนและชุมชนในท้องถิ่นได้อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ การนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการบริหารงานวิชาการถือเป็นการสร้างมิติใหม่ในการพัฒนาการศึกษา เทคโนโลยีดิจิทัลไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือในการจัดเก็บข้อมูลเท่านั้น แต่ยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยเพิ่มศักยภาพในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึก เช่น การติดตามผลการเรียนของนักเรียน การประเมินคุณภาพการสอนของครู และการจัดการทรัพยากรด้านการศึกษาได้อย่างแม่นยำ

อีกทั้งเทคโนโลยียังช่วยให้การสื่อสารระหว่างผู้บริหาร ครู นักเรียนและผู้ปกครองเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ผ่านช่องทางดิจิทัลที่ทันสมัย เช่น ระบบการประชุมออนไลน์ การจัดส่งข้อมูลและผลการเรียนแบบอิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงการใช้ระบบบริหารจัดการฐานข้อมูลที่มีการอัปเดตอยู่เสมอ ทำให้ผู้บริหารสามารถตัดสินใจได้อย่างมีข้อมูลสนับสนุนการบริหารงานวิชาการที่นำเอาเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้จึงช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการทั้งในระดับบุคคลและองค์กร ทำให้สามารถวางแผนการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้ให้ทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนในยุคดิจิทัล นอกจากนี้ยังช่วยลดภาระงานด้านเอกสารและเพิ่มความเร็วโปร่งใสในการดำเนินงาน ผู้บริหารสถานศึกษาที่นำเทคโนโลยีมาใช้จึงสามารถดำเนินงานได้อย่างรวดเร็ว ทันต่อสถานการณ์ และตอบสนองต่อความต้องการของสังคมสมัยใหม่ (ปทุมธรรมา มาเชค, 2565)

แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 มุ่งเน้นการพัฒนาระบบบริหารจัดการและการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล โดยมีเป้าหมายให้ผู้บริหาร ครู และบุคลากรเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี พร้อมด้วยสมรรถนะความรู้ ความเชี่ยวชาญ คุณธรรม และจริยธรรม การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานสถานศึกษา อย่างไรก็ตามในการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค (SWOT) พบว่ามีจุดอ่อน (Weaknesses) ในด้านครูและบุคลากรที่ยังขาดทักษะในการใช้เทคโนโลยีอีกทั้งบางคนสอนไม่ตรงกับวิชาเอก ในส่วนของอุปสรรค (Threats) ขณะที่อุปกรณ์การเรียนการสอนยังไม่เพียงพอ ทำให้การเรียนรู้ของนักเรียน ไม่เท่าเทียม โดยเฉพาะในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก นอกจากนี้ ยังมีปัญหาด้านการบำรุงรักษาอุปกรณ์ ICT และการขาดความเข้าใจในเทคโนโลยี รวมถึงภัยไซเบอร์ในกลุ่มผู้บริหาร ครู และชุมชน จากข้อมูลผลการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ปีการศึกษา 2566 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำกว่าระดับประเทศและระดับสพฐ. ในหลายระดับชั้น เช่น คะแนนรวมเฉลี่ยร้อยละ RT ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 คะแนนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 38.61 ต่ำกว่าคะแนนรวมเฉลี่ยระดับประเทศ 77.28 และระดับสพฐ. 77.22 สำหรับคะแนนรวมเฉลี่ย NT ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 คะแนนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 44.45 ต่ำกว่าคะแนนรวมเฉลี่ยระดับประเทศ 52.50 และระดับสพฐ. 52.07 นอกจากนี้คะแนนรวมเฉลี่ย ONET ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 36.98 คะแนน ต่ำกว่าคะแนนรวมเฉลี่ยระดับจังหวัด 39.95 และระดับประเทศ 41.33 และคะแนนรวมเฉลี่ย ONET ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 29.53 ซึ่งต่ำกว่าคะแนนรวมเฉลี่ยระดับจังหวัดและระดับประเทศเช่นกัน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3, 2567)

จากความสำคัญ สภาพปัจจุบัน และปัญหาของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่มีในการจัดศึกษา และการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาดังกล่าว ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อได้ทราบถึงการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารงานวิชาการภายในสถานศึกษา และ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 และเป็นข้อมูลสารสนเทศให้ผู้ที่เกี่ยวข้องใช้ในการประกอบการพิจารณา ตัดสินใจ วางแผน และพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารงานวิชาการ หรืองานอื่น ๆ ในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไปในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 จำแนกตามตัวแปรอายุ ขนาดสถานศึกษา และประสบการณ์การทำงานของผู้บริหารสถานศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวิธีดำเนินการดังนี้

1. **ขอบเขตด้านเนื้อหา** การวิจัยนี้มุ่งศึกษาระดับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดตามขอบข่ายการบริหารงานวิชาการของกฎกระทรวง พ.ศ. 2550 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 39 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545, 2545) สอดคล้องกับการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ซึ่งสัมพันธ์กับขอบข่ายงานวิชาการ 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) การจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา 3) การวัดผลและการประเมินผล 4) การนิเทศการศึกษา 5) การประกันคุณภาพสถานศึกษา (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3, 2567)

2. **ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง** ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 193 โรงเรียน มีประชากรรวมทั้งหมดจำนวน 193 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยการเทียบจาก

ตารางสัดส่วนของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 127 ตัวอย่าง จากนั้นใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ตามขนาดสถานศึกษา

3. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามจากการศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) จำนวน 35 ข้อ การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยการหาดัชนีความสอดคล้องระหว่าง ข้อคำถามกับนิยามศัพท์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยแต่ละข้ออยู่ระหว่าง 0.67-1.00 และความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.97

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยขอหนังสือขอความอนุเคราะห์ จากมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ถึงผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และส่งแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 หลังจากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้เก็บรวบรวมมาทั้งหมด ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ เพื่อนำไปดำเนินการวิเคราะห์ทางสถิติและสรุปผลตามขั้นตอนของการวิจัยต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทั้งหมด มาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ครบถ้วนของคำตอบในแบบสอบถามในแต่ละชุด ได้จำนวน 127 ฉบับ จากนั้นนำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์มาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ SPSS และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบที (Independent T-Test) และสถิติทดสอบเอฟ (F-Test) และทำการทดสอบค่าเฉลี่ย รายคู่ที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยใช้วิธีของ LSD Method

ผลการวิจัย

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1. ระดับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 จำแนกตามภาพรวมและรายด้าน ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 โดยรวม

(n=127)

การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษา	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	4.31	0.30	มาก
2 ด้านการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา	4.45	0.27	มาก
3 ด้านการวัดผล และประเมินผล	4.38	0.34	มาก
4 ด้านการนิเทศการศึกษา	4.24	0.33	มาก
5 ด้านการประกันคุณภาพสถานศึกษา	4.16	0.24	มาก
เฉลี่ย	4.31	0.18	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X}=4.31$, SD = 0.18) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้านสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา ($\bar{X}=4.45$, S.D.= 0.27) ด้านการวัดผลและการประเมินผล ($\bar{X}=4.38$, SD = 0.34) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ($\bar{X}=4.31$, SD = 0.30) ด้านการนิเทศการศึกษา ($\bar{X}=4.24$, SD = 0.33) และด้านการประกันคุณภาพสถานศึกษา ($\bar{X}=4.16$, S.D.= 0.24) ตามลำดับ

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 2. การเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 จำแนกตามตัวแปรอายุ ขนาดสถานศึกษา และประสบการณ์การทำงาน พบว่า ผลการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 จำแนกตามอายุ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้บริหารสถานศึกษาที่มีขนาดสถานศึกษาต่างกัน และประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยใช้วิธีของ LSD

ผลการเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาจำแนกตามตัวแปรอายุ ด้านการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาเป็นรายคู่ โดยภาพรวมพบว่า คู่ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 คู่ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาที่อายุตั้งแต่ 40-50 ปี กับผู้บริหารสถานศึกษาที่อายุตั้งแต่ 50 ปี ด้านการนิเทศการศึกษาเป็นรายคู่ โดยภาพรวมพบว่า คู่ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 คู่ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาที่อายุตั้งแต่ 40-50 ปี กับผู้บริหารสถานศึกษาที่อายุตั้งแต่ 50 ปี เมื่อจำแนกตามตัวแปรขนาดสถานศึกษา ด้านการพัฒนา

หลักสูตรสถานศึกษาโดยภาพรวมพบว่า คู่ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มี 1 คู่ ได้แก่ ขนาดสถานศึกษาขนาดเล็ก กับขนาดสถานศึกษากลาง ด้านการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา โดยภาพรวมพบว่า คู่ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มี 2 คู่ ได้แก่ ขนาดสถานศึกษาขนาดเล็ก กับขนาดสถานศึกษาขนาดกลาง และขนาดสถานศึกษาขนาดเล็ก กับขนาดสถานศึกษาขนาดใหญ่ ด้านการวัดและการประเมินผล โดยภาพรวมพบว่า คู่ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มี 2 คู่ ได้แก่ ขนาดสถานศึกษาขนาดเล็ก กับขนาดสถานศึกษาขนาดกลาง และขนาดสถานศึกษาขนาดเล็ก กับขนาดสถานศึกษาขนาดใหญ่ ด้านการนิเทศการศึกษา โดยภาพรวมพบว่า คู่ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 คู่ ได้แก่ ขนาดสถานศึกษาขนาดเล็ก กับขนาดสถานศึกษาขนาดกลาง และด้านการประกันคุณภาพการศึกษาโดยภาพรวมพบว่า คู่ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มี 1 คู่ ได้แก่ ขนาดสถานศึกษาขนาดเล็ก กับขนาดสถานศึกษาขนาดกลาง และเมื่อจำแนกตามตัวแปรประสบการณ์การทำงาน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา และด้านการวัดผลและประเมินผล มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ส่วนด้านการนิเทศการศึกษา และการประกันคุณภาพการศึกษา มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็น เพราะปัจจุบันการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการสถานศึกษามีความจำเป็น และสำคัญเป็นอย่างยิ่งโดยสามารถลดข้อจำกัดต่างๆ ของการศึกษาคครอบคลุมภารกิจหลักของโรงเรียน กระจายโอกาสทางการศึกษา และเป็นนโยบายจากต้นสังกัด จึงสอดคล้องกับสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรีที่กำหนดนโยบายและจุดเน้นประจำปีงบประมาณ 2567 ที่จะสนับสนุนการพัฒนาวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยเฉพาะการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลตามกรอบสมรรถนะดิจิทัล (Digital Competency) (สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี, 2566) และสอดคล้องกับงานวิจัยของพรรษชล ไตรพิริยะ ได้ศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานด้านวิชาการของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 15 พบว่าสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานด้านวิชาการ ตามขอบข่ายการบริหารงานด้านวิชาการ 4 ด้าน ภาพรวมสภาพการใช้งานอยู่ในระดับมาก (พรรษชล ไตรพิริยะ, 2560)

2. ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า การเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 จำแนกตามตัวแปรอายุ ขนาดสถานศึกษา และประสบการณ์การทำงาน ดังนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 จำแนกตามอายุผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอายุตั้งแต่ 50 ปี ขึ้นไปเป็นช่วงอายุของผู้ใหญ่ที่มีวุฒิภาวะในการตัดสินใจใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานอย่างทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน มีความกล้าลองสิ่งแปลกใหม่ และกล้ายอมรับความเสี่ยง หรือการเปลี่ยนแปลงได้มากกว่าผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอายุน้อยกว่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิเชฐ ทองนาวา ศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหาร สถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูล ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศด้านวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เมื่อพิจารณารายด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไปสามารถเรียนรู้ และทำความเข้าใจการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานต่างๆ ของสถานศึกษาผ่านโปรแกรมประยุกต์ หรือผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้มากกว่าผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอายุน้อยกว่า (พิเชฐ ทองนาวา, 2564)

2.2 ผลการเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาขนาดต่างกันมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาขนาดใหญ่ เป็นผู้บริหารสถานศึกษาที่มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการมากกว่าผู้บริหารสถานศึกษาขนาดกลาง และขนาดเล็ก การเปลี่ยนทางเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วทำให้โรงเรียนขนาดใหญ่มีงบประมาณที่มากกว่าทำให้สามารถลงทุนในอุปกรณ์ดิจิทัล ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง และแพลตฟอร์มการเรียนการสอนออนไลน์ ได้ดีกว่าโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก อีกทั้งมีบุคลากรทางการศึกษาที่หลากหลายและมีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีมากขึ้น มีงบประมาณและโอกาสให้ ครูได้รับการอบรมพัฒนาเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีที่รวดเร็วและอุปกรณ์ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมีราคาที่สูง ส่งผลให้โรงเรียนมีอุปกรณ์ที่ไม่ทันสมัย รวมทั้งงบประมาณ ในการซ่อมบำรุง และจัดซื้อ

อุปกรณ์ไม่เพียงพอ เนื่องจากโรงเรียนจะได้รับจัดสรรงบประมาณ มากหรือน้อยจะพิจารณาจากจำนวนนักเรียน ส่งผลให้โรงเรียนขนาดเล็ก และขนาดกลางบางส่วน มีงบประมาณที่ไม่เพียงพอ ต่อการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และในบางพื้นที่ยังมีปัญหา ด้านความเร็วของระบบอินเทอร์เน็ต รวมถึงสัญญาณอินเทอร์เน็ตยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ในโรงเรียน และไม่มีบุคลากรที่ดูแลด้านเทคโนโลยีดิจิทัลโดยตรง

2.3 ผลการเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 จำแนกตามประสบการณ์การทำงานของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 10 ปี ขึ้นไป เป็นผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า มีโอกาสเรียนรู้ และลงมือปฏิบัติงานด้วยตนเอง ทำให้ได้ทราบถึงผล การปฏิบัติงานที่เกิดขึ้น ข้อดี ข้อจำกัด รวมทั้งสามารถหาแนวทางแก้ไขในการปฏิบัติงานต่างๆ ได้อย่างรอบด้าน และรวดเร็ว ส่งผลให้มีความรู้ ความเข้าใจ และมีความชำนาญในการปฏิบัติงานมากกว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอายุน้อยกว่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิเชฐ ทองนาวา ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูล ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศด้านวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 เมื่อพิจารณารายตัว พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 (พิเชฐ ทองนาวา, 2564)

องค์ความรู้ใหม่

การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมีบทบาทสำคัญในทุกด้านของการบริหารงานวิชาการผู้บริหารสถานศึกษามีแนวโน้มใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในระดับสูง โดยเฉพาะในด้านการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิภาพต้องอาศัยเครื่องมือดิจิทัลในการจัดการข้อมูลและกระบวนการบริหาร 2. อายุของผู้บริหารสถานศึกษามีผลต่อการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอายุ 50 ปี ขึ้นไป มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการมากกว่าผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอายุน้อยกว่า องค์ความรู้ใหม่ที่ได้ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีวุฒิภาวะสูง มีประสบการณ์ในการตัดสินใจ สามารถปรับตัว และยอมรับเทคโนโลยีดิจิทัลได้ดี ซึ่งแตกต่างจากแนวคิดดั้งเดิมที่มักเชื่อว่าผู้บริหารสถานศึกษาที่อายุน้อย

จะมีความชำนาญด้านเทคโนโลยีดิจิทัลมากกว่า 3. ขนาดของสถานศึกษาส่งผลต่อระดับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสถานศึกษาขนาดใหญ่ มีแนวโน้มใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมากกว่าสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดเล็ก องค์ความรู้ใหม่ที่พบ คือ ขนาดสถานศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเข้าถึงทรัพยากรด้านเทคโนโลยีดิจิทัล งบประมาณ และการสนับสนุนด้านดิจิทัล ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนา และสนับสนุนเทคโนโลยีดิจิทัลให้สถานศึกษาขนาดเล็กมากขึ้น 4. ประสบการณ์ทำงานมีอิทธิพลต่อการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ทำงาน 10 ปี ขึ้นไป มีแนวโน้มใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมากกว่าผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์น้อยกว่า ซึ่งแสดงให้เห็นว่าประสบการณ์ในการทำงานช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3

บทสรุป

การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้บริหารสถานศึกษาที่มีขนาดสถานศึกษาต่างกัน และประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพของครูและบุคลากรในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยจัดอบรมและพัฒนาทักษะอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการบริหารงานวิชาการทั้ง 5 ด้านได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ควรส่งเสริมให้ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอายุ ขนาดสถานศึกษา และประสบการณ์การทำงานที่ต่างกันใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการอย่างเต็มศักยภาพ โดยเฉพาะผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็กที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี ควรได้รับการสนับสนุนให้พัฒนาทักษะด้านการตัดสินใจและความมั่นใจในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ และควรมีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้บริหารในช่วงอายุต่างๆ เพื่อสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ และส่งเสริมการนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ในการบริหารงานวิชาการอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเทคโนโลยีดิจิทัลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เพื่อวิเคราะห์ว่าเทคโนโลยีดิจิทัลมีผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษาอย่างไร
2. ควรศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา
3. ควรขยายขอบเขตการวิจัยไปยังเขตพื้นที่การศึกษาอื่นๆ หรือสถานศึกษาในระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน เช่น ระดับมัธยมศึกษา หรือระดับอาชีวศึกษา เพื่อเปรียบเทียบแนวทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการในบริบทที่แตกต่างกัน

เอกสารอ้างอิง

- ปทุมณัฐ มาเขค. (2565). *การบริหารองค์กรทางการศึกษาในยุคดิจิทัล*. ชลบุรี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. (2545, 19 ธันวาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 119 ตอนที่ 123 ก, หน้า 19.
- พรพรชชล ไตรพิริยะ. (2560). *ความสามารถด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3*. การศึกษาค้นคว้าอิสระหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

- พิเชฐ ทองนาวา. (2564). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3. *วารสารนิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3. (2567). *แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2566-2570 (ฉบับทบทวน ปิงบประมาณ พ.ศ. 2566) 2567*. สกลนคร: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2553). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553*. กรุงเทพมหานคร: สำนักนายกรัฐมนตรี สำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานศึกษาธิการภาค 9. (2565). *คู่มือการปฏิบัติงาน การจัดทำข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษา*. ฉะเชิงเทรา: กลุ่มยุทธศาสตร์การศึกษา สำนักงานศึกษาธิการภาค 9.
- สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี. (2566). *คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3): 607-610.

